

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРИКЛАДНОЇ ЕКОНОМІКИ ТА
МЕНЕДЖМЕНТУ ІМ. Г.Е. ВЕЙНШТЕЙНА

МАТЕРІАЛИ

V МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

12 – 13 жовтня 2017 р.

**ЕКОНОМІЧНІ ТА СОЦІАЛЬНІ АСПЕКТИ
РОЗВИТКУ УКРАЇНИ НА
ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ**

Видання присвячене

115-річчю Одеської національної академії харчових технологій

**та 5-річчю Навчально-наукового інституту прикладної
економіки і менеджменту ім.Г.Е.Вейнштейна**

м.Одеса

УДК: 338.43:316.502(477)

Економічні та соціальні аспекти розвитку України на початку XXI століття. Матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції 12-13 жовтня 2017р. Одеса: Одеська національна академія харчових технологій, 2017. – 291 с.

У матеріалах конференції знайшли відображення економічні та соціальні аспекти розвитку України на початку XXI століття. Були запропоновані шляхи вирішення найактуальніших та нагальних проблем багатьох сфер сучасного бізнесу та новітні управлінські технології в сучасних турбулентних умовах існування підприємств. В доповідях особлива увага приділялась прикладному характеру досліджень та їх впливу на поліпшення економічної ситуації в країні.

Науковий редактор Каламан О.Б. – директор ННПЕіМ ім.Г.Е.Вейнштейна ОНАХТ

Редакційна колегія:

Ангелов Г.В. – д-р філософії, проф., Агеева І.М. – к.е.н., доц., Басюркіна Н.Й. – д.е.н., доц., Купріна Н.М. – к.е.н., доц., Лагодієнко В.В. – д.е.н., проф., Немченко В.В. – д.е.н., проф., Павлов О.І. – д.е.н., проф., Рогатіна Л.П. – к.с.н., доц., Савенко І.І. – д.е.н., проф.

Рекомендовано до видання Вченою Радою Одеської національної академії харчових технологій протоколом № 3 від 03.10.2017 р.

Матеріали додаються за оригіналами рукопису
Редакційна колегія не несе відповідальності за зміст та сутність
наданих матеріалів

ПІДВИЩЕННЯ МОРАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ НАРОДУ – ДОМІНАНТНИЙ НАПРЯМ ЙОГО САМООЧИЩЕННЯ ВІД КОРУМПОВАНOSTI

Шевченко Г. А., професор, Ангелов Г. В., професор
Одеська національна академія харчових технологій

Корупція в Україні своїми проявами все більше витісняючи етичні та правові принципи, поступово перетворилася на норму суспільної поведінки. За роки незалежності в нашій державі було затверджено чотири національні програми боротьби з організованою злочинністю та корупцією, три концепції протидії корупції, Закони України зі спеціальним спрямуванням на запобігання та протидію корупції, нормативно-правові акти антикорупційної спрямованості.

У пошуках ефективних механізмів протидії корупції наша держава веде постійний діалог з міжнародною спільнотою, є учасником міжнародних конвенцій антикорупційної спрямованості, але рівень корумпованості українського суспільства не знижується.

В таких умовах розуміння корупції як соціального явища необхідним є осмислення напрямів самоочищення народу з позиції запобігання та протидії корупції. Метою статті є обґрунтування необхідності підвищення моральної культури народу як домінантного напрямку його самоочищення від корумпованості.

Об'єкт дослідження - процес самоочищення українського народу від корумпованості.

Предмет дослідження - психолого-педагогічні умови підвищення моральної культури народу як домінантний напрямок його самоочищення від корумпованості.

Проблема корупції та необхідності підвищення моральної культури народу привертає увагу багатьох сучасних науковців: М.І.Бажанова, Ю.В.Бауліна, В.І.Борисова, В.М.Гарашука, А.П.Закалюка та інших. Між тим, ця проблема досліджується здебільшого з позицій кримінального права та економіки, в той час, як корупція є перш за все соціальним явищем і потребує міждисциплінарного підходу до виявлення механізмів та засобів антикорупційної діяльності.

В сучасних наукових публікаціях корупція розглядається як багатоаспектне соціальне явище, що є

- своєрідним відображенням політичних, економічних, ідеологічних та інших соціальних явищ і процесів в державі і постає результатом недосконалого функціонування державних і суспільних інститутів;
- психологічним явищем, пов'язаним із внутрішнім світом чиновників, які переходять межу моральності;
- певною системою, особливою інфраструктурою повсякденних взаємовідносин, до яких входять представники органів влади, правоохоронних і контролюючих органів, політичні діячі, керівники підприємств тощо.

Серед виділяємих сучасною наукою чинників корупції особливе місце займають морально-психологічні фактори, здійснюючі детермінуючий вплив на зазначене антисоціальне явище - деморалізація суспільства, девальвація

моральних цінностей, дух невизначеності і непевності у завтрашньому дні, глибинне невизнання населенням корупції як соціального зла.

В таких умовах домінантним напрямком самоочищення народу від корумпованості є підвищення моральної культури як найголовнішої компоненти духовного життя людини, який характеризує її досягнення в оволодінні основами моралі як сукупності принципів, вимог, норм, правил, які регулюють поведінку в усіх сферах її життя.

Моральна культура особистості - це засвоєння особистістю моральних норм, принципів, категорій, ідеалів суспільства на рівні власних переконань, дотримання їх як звичних форм особистісної поведінки. Структуру моральної культури складають знання, почуття, відношення та поведінка, тому змістом підвищення моральної культури народу є формування системи моральних знань, почуттів, ставлень та поведінки. За Л.Кольбергом, моральний розвиток особистості проходить три стадії: 1)на доморальному рівні дитина виконує вимоги, боячись покарання; 2)на конвенційному рівні дотримання моралі визначається намаганням належати суспільству, групі, відповідати їх вимогам з метою самозбереження; 3)на рівні морального розвитку індивід добровільно обирає моральну поведінку, бо глибоко переконаний, що жити потрібно згідно норм, прийнятих ним добровільно.

Вітчизняна педагогіка і психологія трактують процес підвищення моральної культури аналогічно, проте розвиток розуміється не як спонтанний рух, а як результат соціального і педагогічного впливу. Зміст морального виховання передбачає утвердження принципів загальнолюдської моралі-правди, справедливості, патріотизму, доброти та інших добродійностей на національному ґрунті. [2].

В Україні здавна ставили високі вимоги до моральної культури людини і народу в цілому - з дитинства виховувались порядність, совісність, працелюбність, повага до старших, свого родоводу, толерантність, гостинність, патріотизм. Ці ідеали та норми поведінки збагачені тисячолітнім досвідом мудрості народу, несуть могутній моральний потенціал, який слугує успішному засвоєнню загальнолюдських цінностей.

Досвід Сінгапуру, Італії, Польщі, Гонконгу та інших країн, в яких вдалася декорумпізація, доводить, що протидія корупції стає успішною тоді, коли корупційній злочинності оголошується "моральна війна" з тяжким моральним гріхом отримання користі за рахунок обкрадання своїх ближніх. З цього випливає висновок, що в нашій країні необхідно є опора на концепцію морально-правової протидії корупції, тобто на підхід органічного та всебічного сполучення антикорупційної моральності народу та застосування антикорупційного законодавства.

Література

1. L.Kohlberg. The development of children's orientations toward a moral order //Vita Humana.- 1963.- №6.- P.11-35.
2. Вікова і педагогічна психологія /О.В. Скрипченко та ін. 2-е видав. допов.- К.: Каравелла, 2009.- С.7.

61. РОЛЬ КУЛЬТУРНОГО ТА ЕКОНОМІЧНОГО ФАКТОРУ У ПОКРАЩЕННІ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ	172
Хмура О. Г.	
62. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ УПРАВЛІНСЬКОГО ОБЛІКУ В УКРАЇНИ	174
Купріна Н.М.	
63. СТРУКТУРИЗАЦІЯ ЕКОНОМІЧНОЇ КАТЕГОРІЇ «ІНТЕНСИФІКАЦІЯ ВИРОБНИЦТВА»	177
Покровська Н.М.	
64. МАРКЕТИНГОВЕ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ ВИНОРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ	181
Бондаренко С.А.	
65. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ В СУЧАСНИХ УМОВАХ	184
Васьковська К.О.	
66. ОСОБЛИВОСТІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ КОНДИТЕРСЬКОЇ ГАЛУЗІ	186
Дідух С.М., Слюсаренко К.С.	
67. ДІАЛЕКТИКА ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКУ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ СОЦІАЛЬНОЮ СПРАВЕДЛИВІСТЮ	189
Ангелов Г. В., Кирилюк О. С.	
68. РОЛЬ КУЛЬТУРИ У ФОРМУВАННІ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ	193
Ангелов Г. В., Соловей А. А., Шубаба М.	
69. СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ СУЧАСНОГО МЕНЕДЖЕРА	197
Ангелов Г.В., Соловей А.О.	
70. СЕМЬЯ В СОВРЕМЕННЫХ УСЛОВИЯХ И ПРОБЛЕМЫ СОЦИАЛЬНОЙ ОТВЕТСТВЕННОСТИ	201
Ангелов Г.В.	
71. ГРАЖДАНСКОЕ ОБЩЕСТВО И СОЦИАЛЬНАЯ ОТВЕТСТВЕННОСТЬ МАСС	209
Ботика Т.С.	
72. ВСЕ НАЧИНАЕТСЯ С ДЕТСТВА: ВОЗРАСТНАЯ СПЕЦИФИКА ФОРМИРОВАНИЯ ТРУДОЛЮБИЯ	212
Ханс – Курт Либерштет, Ангелов Г.В., Алхури Юсеф	
73. СІМ'Я У ФОКУСІ ФІЛОСОФІЇ СОЦІАЛЬНОГО УПРАВЛІННЯ	216
Іванов Є. В.	
74. ЩОДО ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ МОЛОДОГО ВЧЕНОГО ТА ІНЖЕНЕРА	221
Лар'яновський І.С.	
75. САМОРЕАЛІЗАЦІЯ В ПРОФЕСІЙНІЙ СФЕРІ	225
Михайлова В.Л., Мельник Ю. Н., Ихтияр Самет (Турція)	
76. ENHANCEMENT OF EMPLOYEES' MOTIVATION WHILE IMPROVING MANAGEMENT SYSTEM	229
О. Muhailovska	
77. ДІАЛЕКТИКА ВЗАЄМОВІДНОСИН ПРАВ ТА ОБОВ'ЯЗКІВ: ПОЛІТИКО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ	234
Мордовець М. В.,	
78. РОЛЬ ПРАВОВОЇ КУЛЬТУРИ У РОЗБУДОВІ: ПРОБЛЕМИ ГРОМАДЯНСЬКОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ	237
Орлова В. О., Михайлова В. Л.	
79. КОМПАРАТИВІСТСЬКИЙ ЕКСКУРС У СУТНІСТЬ ДОГОВОРУ У НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТАХ ДЕЯКИХ ЄВРОПЕЙСЬКИХ ДЕРЖАВ	242
Осадча І. А.	
80. СОЦИАЛИЗАЦИЯ И САМОИДЕНТИФИКАЦИЯ ЛИЧНОСТИ В СОВРЕМЕННОМ ОБЩЕСТВЕ	245
Стояно О.А.	
81. ПІДВИЩЕННЯ МОРАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ НАРОДУ – ДОМІНАНТНИЙ НАПРЯМОК ЙОГО САМООЧИЩЕННЯ ВІД КОРУМПОВАНOSTІ	249